

beskærme Samfundet, beskytte Kvinder, Børn og svage Mennesker, det er Kærnen. Jeg har mine Tvivl om, hvorvidt det ene eller det andet Middel er i Stand til at opdrage Voldsmænd, men jeg har ingen Tvivl om, at det er i sin gode Orden, at Samfundet gør, hvad der kan gøres for at beskærme Kvinder og svage Mennesker. Hvis Legemsstraf er paa sin Plads i vor Straffelovgivning, er det først og fremmest over for den Slags Personer, der her er Tale om. Tilmeld naar det foreslaas i saa mild en Form som her. Legemlig Revselse skal jo ikke anvendes i al Almindelighed over for den Slags Voldshandlinger, men kun i Gjentagelsestilfælde, naar den vedkommende tidligere, i de sidste 5 Aar, har lidt Straf ifølge Dom for en saadan Voldshandling. Først saa kan der blive Tale om legemlig Revselse som Tillægsstraf, og ikke en Gang det, thi hvis han har lidt Straf for en saadan Voldshandling i den Tid, der gaar forud for dette Lovforslags Vedtagelse, kan han dog ikke idømmes legemlig Revselse, medmindre der, forinden den ny Forbrydelse begaas, vidnefast er givet ham Meddelelse om Indholdet af disse Paragraffer. Hvis det ikke sker, kan der gaa 5 Aar hen selv efter denne Lovs Vedtagelse, inden der ved Dom kan paalægges ham legemlig Revselse som Straf, uagtet han allerede en Gang har lidt en saadan Straf for den Slags Voldshandlinger. — Det hedder endvidere i § 2 IL, at Retten *kan* undlade at idømme legemlig Revselse, naar de paagældende ere under 18 Aar og over 50 Aar. — Der er endnu en Bestemmelse, som jeg lægger i høj Grad Vægt paa, nemlig at Justitsministeren har aarlig til Kongen og Rigsdagen at afgive Beretning om Antallet og Beskaffenheden af de Tilfælde, i hvilke legemlig Revselse har fundet Anvendelse i Medfør af foranstaaende. Jeg tillægger det stor Betydning, at Rigsdagen hvert Aar skal gøres vidende om Antallet af og Beskaffenheden af de Tilfælde, hvor denne Bestemmelse har været anvendt. Man ved paa Forhaand — denne Sags Behandling har tilstrækkelig vist, at Rigsdagen er meget kritisk i saa Henseende —, at disse Domme ville blive stærkt kritiserede, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke Dommerne i Almindelighed vilde være meget forsigtige med Anvendelsen af denne Straf. — Jeg forstaar i det hele taget ikke, hvorfor man har saa overordentlig meget mod § 2. Jeg finder den saa naturlig. Der er ingen Grund til at have særlig Medfølelse med den Slags Voldsmænd og være saa bange

for, at de skulde lide haard Medfart. Der er meget mere Grund til Medfølelse med de Mennesker, der have været Genstand for Overfald, og det er jo en Kendsgerning, at disses Antal er i stærk Stigning, det viser Tallene i Bemærkningerne til det oprindelige Forslag. Og det er denne Stigning, der har givet Justitsministeren Anledning til at fremkomme med sit Forslag; dette finder jeg derfor ganske selvfølgelig af Hensyn til denne Stigen, som er en Plet paa vort Samfund. Man taler saa meget om, at det er en Plet paa Samfundet at flytte legemlig Revselse over paa den Slags Personer, men det er jo meget mere en Plet paa vort Samfund, at Bølleuvsænet tiltager i en foruroligende Grad, og det er Samfundets Pligt at gøre alt, hvad det kan, for at hemme det.

Jeg kan derfor kun anbefale Forslaget til uforandret Vedtagelse, helst uden Udvalg. Paa den anden Side, hvis man, som den ærede foregaaende Taler antydede, maatte ønske Udvalg, skal jeg ikke modsætte mig det, men jeg haaber, det snart maa blive færdigt med sit Arbejde, jeg skønner ikke, at Forslaget er saa vanskeligt at overskue, og desuden har det foreligget — ganske vist ikke paa dette høje Tings Bord, men for Offentligheden i lang Tid, saa vi ere saa nogenlunde kendte med Enkelthederne. Det er jo ikke morsomt at holde Rigsdag her paa denne Tid; jeg tænker, de fleste af os ere kede af at skulle sidde her ret længe.

Jeg ønsker, som sagt, Lovforslaget gennemført og tillader mig at sige som min Erfaring, at det store Flertal af Befolkningen ønsker det samme. Jeg har ikke hørt en eneste ude i Landet udtale sig derimod; derimod have saare mange udtalt sig for det.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Steffensen: Jeg skal forudskikke et Par Bemærkninger om dette Lovforslags Forhold til Straffeloven for Krigsmagten. Efter at have læst Forslaget er det mig klart, at man i det andet Ting ved Udarbejdelsen af dette aldeles ikke har taget Hensyn til, at der eksisterer en Straffelov for Krigsmagten, og at der ogsaa vil blive Spørgsmaal om, hvorvidt Reglerne i denne Lov ville komme til Anvendelse i Forbindelse med den. Forholdet er jo det, at Straffeloven for Krigsmagten er et Tillæg til den borgerlige Straffelov, den indeholder Bestemmelser om de særlige militære Forbrydelser og saa en Bestemmelse om,